

РЕШЕНИЕ

№ 39241

гр. София, 11.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 11.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Кристин Иванова, като разглежда дело номер **1835** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.128а от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба, предявена от адв. Н. Р., като пълномощник на СДРУЖЕНИЕ „НАЦИОНАЛНА АСОЦИАЦИЯ НА МЛЕКОПРЕРАБОТВАТЕЛИТЕ“, ЕИК[ЕИК] срещу ДИРЕКТОР на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ, НАП).

Съдът е сезиран с искане да прогласи за нищожни Решение №1701/15.03.2024г. по адм. дело №4683/2022г. на Административен съд София – град (АССГ) и Решение №12084/11.11.2024г. по адм. дело №6428/2024г. на Върховния административен съд (ВАС).

Ищецът претендира, че атакуваните съдебни актове са постановени при грубо нарушение на установения в страната правен ред и при сериозни нарушения на правото на Европейския съюз (ЕС) и действащите правни принципи. Твърди, че макар съдът да е бил длъжен да приложи правото на ЕС, и в двете решения на АССГ и на ВАС няма изложени аргументи относно правилата на Директива 1006/112/ЕО на Съвета на ЕС относно общата система на данъка върху добавената стойност (Директива 2006/112) или относно практиката на Съда на ЕС. Смята, че съдебен акт който очевидно противоречи на правото на ЕС, не може да се търпи от правния ред. Поддържа, че в случая е налице противоречие на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) и Директива 2006/112, заради което твърди, че съдът се е произнесъл по несъществуващ правен ред и съответно постановените съдебни актове са нищожни. Не претендира за разноски. Ответникът - ДИРЕКТОР на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по основателността

на предявения иск.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по адм. дело №4683/2022г. е било образувано пред АССГ по жалба на Сдружение „Национална асоциация на млекопреработвателите“ (Сдружението или Асоциацията) срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22220418003468-091-001/21.05.2019г. с който на Сдружението е бил определен допълнително данък върху добавената стойност (ДДС) общо в размер на 763 380,49 лева и лихви за забава общо в размер на 341 546,50 лева. Определените задължения са в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание на чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС общо в размер на 718 640,75 лева. С Решение №1701/15.03.2024г. решаващият състав на АССГ е ОТХВЪРЛИЛ жалбата срещу РА №Р-22220418003468-091-001/21.05.2019г., потвърден с Решение №1334/02.08.2019г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ на НАП, Централно управление.

Този съдебен акт е бил оспорен от Асоциацията във вр. с което пред ВАС е било образувано адм. дело №6428/2024г. С Решение №12084/11.11.2024г. решаващият състав на Първо отделение е оставил в сила съдебния акт по адм. дело №4683/2022г. на АССГ.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Искът за обявяване на нищожност на Решение №1701/15.03.2024г. по адм. дело №4683/2022г. на Административен съд София – град е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМ и като такъв следва да бъде оставен без разглеждане по същество.

Исковото производство по чл.128а във вр. с [чл.128, ал.1, т.8 АПК](#) е средство за защита правата, свободите и законните интереси на правните субекти от нищожен съдебен акт. Пороците, поради които един съдебен акт би могъл да бъде нищожен, са неизпълнени изисквания за неговата валидност.

Абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на иска е съдебният акт – решение или определение, за който ищецът претендира, че е нищожен, да не е бил предмет на инстанционен съдебен контрол по реда на АПК. Тогава, когато съдебният акт е бил предмет на съдебен контрол касационният съд служебно е извършил контрол за валидност на съдебния акт, на основание чл.218, ал.2 АПК. Съгласно тази разпоредба касационната инстанция следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на обжалвания съдебен акт с материалния закон.

Такъв извод следва и по аргумент от разпоредбата на чл.128, ал.1 АПК, която определя, че не се покриват с давност и могат да се подават безсрочно иски за обявяване на нищожност на решения и определения, които преграждат по-нататъшното развитие на производството, постановени от административните съдилища или от Върховния административен съд. Следователно за да е допустим искът за обявяване на нищожност на съдебния акт последният трябва по една или друга причина да не е бил обект на касационна проверка – напр. срокът за обжалване е пропуснат или актът е изключен от касационно оспорване или жалбоподателят се е отказал от правото си да подаде касационна жалба.

При това предмет на иска по чл.128а АПК може да бъде само въпросът за валидността на съдебния акт, който не е преминал през проверката за валидност в касационно производство или в производство по частната жалба. В случаите, когато определение или съдебно решение са били подложени на касационен контрол, в рамките на които служебно е извършена проверка за валидност, искът по чл.128а АПК е недопустим.

В случая Решение №1701/15.03.2024г. по адм. дело №4683/2022г. на АССГ е било обжалвано от ищеца пред ВАС и е оставено в сила с Решение №12084/11.11.2024г. по адм. дело №6428/2024г. на ВАС, състав на Първо отделение.

Искът за обявяване на нищожност на Решение №12084/11.11.2024г. по адм. дело №6428/2024г. на ВАС е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМ, а разгледан по същество е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

С разпоредбата на чл.128, ал.1, т.8 АПК е предвидена възможност за обявяване на нищожност, обезсилване или отмяна на решения, постановени от административните съдилища, извън регламентирания в Глава дванадесета на АПК институционален контрол, и извън извънредния способ за отмяна, предвиден в Глава четиринадесета.

Законът не дава легално определение за нищожност на съдебния акт, поради което съдържанието на понятието следва да се изведе по пътя на тълкуването, основаващо се на характера на съдебното решение като едностранно властническо волеизявление на държавен правораздавателен орган, с което се разрешава правният спор. В правната доктрина и в съдебната практика е изяснено, че нищожни са тези актове на съда, които страдат от толкова съществени пороци, свързани с надлежността на правораздавателния орган, пределите на правораздавателната власт на съда и формата на постановеното решение, че те се отразяват на валидността на съдебния акт. Такива са актовете (решения или определения), постановени от съд в ненадлежен състав или от лице, което не е овластено да издава съдебни актове; решения по въпроси, които са извън правораздавателната власт на съда; абсолютно неразбираеми актове или такива, които не са в писмена форма, или пък не са подписани поради отказ на мнозинството от състава да стори това. Нищожността е най-тежкия порок на съдебните решения и тя е налице когато волята на съда изобщо не е надлежно формирана - не е постановено от надлежен орган в надлежен състав; не е писмено или не е подписано, или ако е формирана воля, но тя е така изразена, че съдържанието ѝ не може да бъде установено дори и по пътя на тълкуването. В последния случай решението е абсолютно неразбираемо.

В настоящия случай е безспорно по делото, че съдебният акт по адм. дело №6428/2024г. е постановен от надлежен съдебен орган и в надлежен състав на ВАС. Решението е в изискващата се от закона писмена форма и е подписано. Съдържанието му е ясно, има изложени мотиви, както и напълно разбираем диспозитив. Дали тези мотиви са конкретни, точни и правно издържани е въпрос за правилност на решението.

По същество в исковата молба са изложени доводи за неправилност на съдебните актове и за незаконосъобразност на административния акт, който е бил предмет на съдебния контрол за законосъобразност по адм. дело №4683/2022г. В настоящото производство, което е по реда на чл.128а АПК, съдът не упражнява контрол за законосъобразност на административния акт, нито инстанционен контрол относно правилността на съдебните решения, а единствено е компетентен да се произнесе по валидността на съдебния акт. В тази връзка неоснователно е възражението, че съдебният акт по адм. дело №6428/2024г., чието обявяване на нищожност се търси, е произнесен по несъществуващ правен ред, тъй като разпоредбите на Директива 1006/112/ЕО на Съвета на ЕС относно общата система на данъка върху добавената стойност с всички последващи изменения са въведени в българското законодателство с §1а от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДДС.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ иска на СДРУЖЕНИЕ „НАЦИОНАЛНА АСОЦИАЦИЯ НА МЛЕКОПРЕРАБОТВАТЕЛИТЕ“, ЕИК[ЕИК], с правно основание чл.128а АПК, за обявяване на нищожност на Решение №1701/15.03.2024г. по адм. дело №4683/2022г. на Административен съд София – град.

В тази част съдебният акт има характер на Определение и може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ОТХВЪРЛЯ иска на СДРУЖЕНИЕ „НАЦИОНАЛНА АСОЦИАЦИЯ НА МЛЕКОПРЕРАБОТВАТЕЛИТЕ“, ЕИК[ЕИК], с правно основание чл.128а АПК, за обявяване на нищожност на Решение №12084/11.11.2024г. по адм. дело №6428/2024г. на Върховния административен съд.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова